

THEMA: Christelijk leven

Geestelijke ingesteldheid en burgerschap van de gelovige

Bijbelstudie gehouden te Grijpskerk

www.bijbelaktueel.nl

Deel 1

1	Inleiding	2
1.1	Doven van de Geest	2
1.2	Geestelijk voedsel.....	2
2	Niet denken vanuit Genade	3
2.1	Het plan van God	3
2.2	Niet willen.....	3
3	Een nieuw karakter.....	4
4	Menselijke gedachten – Goddelijke zienswijze.....	5

Deel 2

5	Het Menselijk Geweten	8
5.1	De Oudsten	8
5.2	Een zieke gemeente	9
6	Meer over het geweten.. ..	10
6.1	Gods Zienswijze: Zijn Geest in ons!	10
6.2	Denken vanuit genade	11

Alle rechten © Bijbel Aktueel – 2003.

Het is toegestaan deze studie **ongewijzigd en zonder winstoogmerk** aan anderen door te geven. Kijk voor meer [gratis] bijbelstudies, artikelen en Bijbelsoftware op **www.bijbelaktueel.nl** of **www.bijbelarchief.nl**.

1 Inleiding

1 Thess. 5:16-24.

Wanneer een mens gelovige wordt vinden er grote veranderingen plaats in zijn of haar denken; de 'geestelijke ingesteldheid' (= hoe je geestelijke zaken beleeft, ziet, uitvoert, etc. De toestand van je 'geestelijke leven') van de mens verandert ten opzichte van hoe deze vroeger was. Dit wordt, uiteraard, veroorzaakt doordat de Heilige Geest in de tot geloof gekomen mens gaat werken!

1.1 Doven van de Geest

De grootste fout die een mens, na zijn wedergeboorte, kan maken is om na te laten te groeien in zijn christen-zijn. De belangrijkste reden waarom iemand niet groeit in zijn christen zijn is:

- a) volharden in hardnekkige zonde;
- b) geen weerstand bieden aan zonde;
- c) geen belijdenis van (deze) zonde.

Hierdoor hindert de gelovige het werk van de Heilige Geest want één van de werkingen van de Heilige Geest is: het doen kennen van zonde (Joh. 16:8). Zoals Paulus het schrijft: Dooft de Heilige Geest uit. Door het uitdoven van de Heilige Geest doen wij als gelovigen niet meer wat God van ons vraagt en glijden we steeds verder weg. Als de Heilige Geest ons, als gelovige, laat zien dat we in een bepaalde zonde leven en wij weigeren hier "schoon schip" mee te maken dat zal de Heilige Geest niet verder kunnen gaan met ons... daarmee doven wij hem dus uit.

Het afrekenen met zonde –in ons leven- is dus **geen passieve zaak!** De Heilige Geest laat ons zien wat er mis is, de volgende stap is: **zélf in actie komen.**

1.2 Geestelijk voedsel

Zoals een mens voor het leiden van een normaal leven voedsel (eten/drinken) nodig heeft, zo zal een mens voor het leiden van een **normaal christelijk leven** niet zonder géestelijk voedsel kunnen. Dit geestelijk voedsel bestaat uit (wat Paulus hier ook aangaf!):

- a) "bidt zonder ophouden, dankt onder alles" – oftewel, regulier gebed maar ook met je gedachten altijd je onder de leiding van God te stellen;
- b) "veracht de profetieën niet" – oftewel: het bestuderen van de Schriften! En: "toets alles en behoudt het goed". Met name dit laatste wordt vaak verkeerd uitgelegd namelijk als "probeer alles uit en wat je goed bevalt mag je houden". Toetsen betekent echter niet dat je iets moet 'uitproberen' maar dat je je eigen "(geestelijke) werk" toets aan Gods maatstaf: de Bijbel (Gal. 6:4) zoals de profeten het volk Israël's werk toetsen moest (Jeremia 6:27)!

Kort samengevat: geestelijk voedsel bestaat uit Bijbelstudie en gebed. Daarmee leggen we de basis voor een "normaal christelijk leven" en dat is een **bovennatuurlijk leven**.

Wanneer we dit niet doen, dan zullen we ook **niet kunnen groeien in ons leven als christen**. God belooft –bij monde van Paulus- een zegen: "En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van Jezus Christus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te zijn". Maar die zegen krijgen we niet zomaar; we moeten Hem willen zoeken en dán zal Hij ons belonen daarvoor.

In deze studie werken we het een en ander verder uit; met een mooie uitdrukking: we bestuderen de 'geestelijke ingesteldheid van de gelovige' en de gevolgen hiervan. Daarna

gaan we verder naar het 'burgerschap van de gelovige' omdat dit nogal veel met elkaar te maken heeft naar mijn mening.

2 Niet denken vanuit Genade

In de studie over Rachab (Rachab en de genade van God) zagen we hoe belangrijk Genade is. Ook dat hiervoor bepaalde actie vanuit ons zelf –namelijk: geloof en vandaaruit handelend optreden!- noodzakelijk is. Ingeval van Rachab rustte op haar geloofsdaad een drievoudige zegen. Zoals we (hierboven) eerder zagen rust er op handelen vanuit het geloof een zegen/belofte.

Een christen moet meerdere malen per dag beslissen of hij Gods plan voor zijn leven wil volgen. In die grote of kleine beslissingen brengt hij tot uitdrukking of hij afhankelijk is van de Here of er voor kiest zijn eigen weg te (willen) gaan.

2.1 *Het plan van God*

Het is ons, als gelovige, gegeven **het plan van God met ons leven te kennen**. Wij weten wat Hij ons heeft gegeven, wat hij met ons voorheeft en we kunnen Hem dagelijks vragen om Zijn leiding in ons leven zodat Zijn plan met ons volledig uitgevoerd kan worden. En voor wie zijn leven wil inrichten volgens de voorschriften uit de Bijbel liggen zeer veel beloften en zegeningen klaar!

Dat betekent niet dat je een spoorboekje voor je **persoonlijke toekomst** hebt, dat je precies kunt uittekenen hoe je leven gaat verlopen. Vergelijk het met de bouw van een huis: we zien de fundamenten liggen en weten dan ongeveer waar de woonkamer en de keuken zal zijn, maar hebben dan nog geen idee waar de CV-ketel **precies** zal komen... laat staan dat we weten waar de elektriciteitsleidingen zullen lopen enz. ! Dat is iets wat we gaandeweg zullen gaan zien. We hebben de bouwtekening (de Bijbel) wel, maar de uitvoering is iets waar we in "mee groeien". Maar we mogen weten en vertrouwen dat het eindresultaat geweldig en... **volgens plan** zal zijn!

2.2 *Niet willen...*

Als we **niet positief** staan tegenover Gods plan en onze eigen menselijke standaarden in de verschillende levensomstandigheden **niet willen aanpassen** (= actief!) zullen we ook niet kunnen handelen volgens de goddelijke standaarden. Dan blijven we verstrikt in de grote waaier van (geestelijke) zonden en problemen die het gevolg zijn van de (oorspronkelijke) keuze van de mens om "onafhankelijk" van God te zijn. Het leven van de gelovige krijgt dan de kenmerken van het "**niet denken vanuit Genade**".

Genade is die eigenschap van God die uitdrukking geeft aan Zijn liefde voor de mens met als gevolg dat Hij wil voorzien in **elke menselijke nood**. Het offer aan het Kruis was het werk dat God de mogelijkheid gaf om ieder mens vrij te spreken van de schuld van de zonde en de mens te laten delen in Gods Genade-voorzieningen.

Wanneer iemand er niet in slaagt zijn denken aan te passen en **niet vanuit genade te willen leven** (= een keuze!) zullen verschillende zondige aspecten in zijn geestelijke ingesteldheid naar boven komen.

Voorbeelden of gevolgen hiervan zijn:

- Een geest van trots: een gevoel dat gebaseerd is op persoonlijke successen, bereikte positie (maatschappelijk, in de gemeente), goede opleiding, afkomst (familie, sociale

status), uiterlijke verschijning, bepaalde gaven of talenten. Het is een zondige trots, gebaseerd op een innerlijk gevoel van "zelf belangrijk zijn", dat géén rekening houdt met een God die aan de bron ligt van elke menselijke kwaliteit of eigenschap!

2 Kor. 12:20-21, Rom. 1:18-32, 1 Kor. 4:7.

Deze laatste tekst laat zien: "Wat hebt gij, dat gij niet ontvangen hebt?" [...] "alsof gij het niet ontvangen had" – oftewel: dat het vanuit je zelf, je eigen kennis of kunde of afkomst enz. is in plaats vanuit God.

- Drang of verlangen naar menselijke goedkeuring of lofprijzing: is een geest van trots, uiteindelijk, door andere gelovigen vaak makkelijk te herkennen (reken daar maar op!), dit is een **geheime drang** om opgemerkt of erkend te worden. Het is een verlangen naar aandacht voor jou, wat zich uit in verschillende vormen van aanstellerij. Dit kan allerlei vormen aannemen; van bijvoorbeeld altijd 'sterke verhalen' vertellen (overdrijving, liegen) tot gesimuleerde kwalen/ziekten, enz. Het is een ziekelijk verschijnsel;
- Eigenzinnigheid of eigenwijs zijn: dit is een uiting van een ongeestelijke natuur die zich niet laat leren en zichzelf vaak onvervangbaar vindt. Eigenzinnigheid is sterk verwant met trots. Het leidt vaak tot:
  - Discussie;
  - Stroefheid in de omgang e.d.;
  - Bitterheid – waarmee je de Heilige Geest bedroefd;
  - Ruzie... (1 Kor. 3:1-3)

Zowel bij de gelovige zelf heeft dit dus nare effecten als voor zijn omgeving.

Efeze 4:31.

Eigenzinnigheid maakt iemand een betweter of extreem kritisch. Iemand die zich altijd maar weer stoort aan anderen of de rechten, privacy, etc. van een ander weigert te erkennen. Het zal duidelijk zijn dat met dit soort mensen een gemeente snel te gronde gericht is. Hieronder zou ook nog genoemd kunnen worden: woede, ongeduld, overdreven gevoelige natuur, jaloersheid, vijandigheid, haatdragend, wrok, wraakgierig, etc. Opblazen van fouten en falen van anderen, terwijl men voor zijn eigen handelen altijd weer een excuus heeft.

- Negatieve stemming: negatief zijn uit zich door korzeligheid, ergernis, hang naar vleierij en eer, ontmoediging en opgeven zodra het moeilijk wordt. Het is een oneerlijke, verwerpelijke houding. Het beïnvloedt vaak ook het geestelijk leven van anderen! Rom. 14:13, Rom 16:17-18. Deze laatste tekst is duidelijker vanuit de Staten Vertaling: "En ik bid u, broeders, neemt acht op degenen, die tweedracht en ergernissen aanrichten tegen de leer, die gij van ons geleerd hebt; en wijkt af van dezelve. Want dezulken dienen onzen Heere Jezus Christus niet, maar hun buik; en verleiden door schoonspreken en prijzen de harten der eenvoudigen". Dat is klare taal! Paulus stelt dat door dit type gedrag wij de Here Jezus niet dienen maar ons zelf!
- Onverschilligheid: onverschillig ("het interesseert mij niet") tegenover de **verloren staat** van **ongelovigen** en de **vleselijke staat** van (andere) **gelovigen**. Het is een vorm van egoïsme. Alleen je 'eigen hachje' is van belang, dat een ander verloren gaat of dat gelovigen in zonde leven, laat je eigenlijk, ten diepste, koud. De leiders van Israel waren een toonbeeld van onverschilligheid: Ezechiël 34:1-4. Hoe anders de Here Jezus! Vgl. Lucas 19:10.

3 Een nieuw karakter

Als we vorenstaande op ons laten inwerken, dan zal iedereen bij zichzelf wellicht wel iets herkennen. Veel mensen, ook gelovigen, beroepen zich – om zich te verexcuseren voor de zonden die zij begaan in woord of gedrag op "het is mijn karakter". Of "zo zit ik nu eenmaal

in elkaar". Dit is in feite een praktijkvoorbeeld van eigen-zinnigheid: je eigen "zin" of wil doen. De éérste zonde die de mens begin en nog steeds begaat.

Spreuken 23:7.

Belijden wij niet dat we bij de wedergeboorte (en doop) ons oude vlees, ons oude leven, hebben afgedaan? En een nieuw leven zijn begonnen? Je beroepen op 'het foute karakter' waar niets aan te doen zou zijn omdat je "nu eenmaal zo in elkaar zit" of door opvoeding of omstandigheden zo is gevormd enz, enz. is feitelijk zeggen: **de wedergeboorte heeft mij niet geholpen, ik ben er niet door veranderd.**

Kun je je karakter dan veranderen? Wel degelijk! Het échte karakter van iemand die gelooft in Jezus Christus wordt namelijk bepaald **door zijn geestelijke ingesteldheid**. Spreuken 23:7 laat de **onveranderde** mens zien: '*iemand die zijn eigen plannen maakt*'. Zie ook 1 Petr. 1:13, 4:1-2. En dat terwijl wij gestorven zijn (door de wedergeboorte) en ons leven verborgen is met Christus in God. Dat betekent niet anders dan dat we een héél ander leven zouden moeten leiden. **Een leven in Christus!** 1 Kor. 2:14-16. Een óngeestelijk mens accepteert hetgeen wat van God is niet. Maar een gééstelijk mens beoordeelt alles vanuit die positie en ... hij wordt zelf door **niemand** beoordeeld. Dat is een heel andere uitgangspositie voor je handelen en denken.

De geestelijke ingesteldheid van een gelovige is misschien niet altijd duidelijk door zijn daden, maar voor God is en blijft niets verborgen. Hebr. 4:12, 13. Laten we ons in dit opzicht dus niet vergissen! De mensen om ons heen kunnen we misschien wel voor de gek houden met vroom of semi-geestelijk gedrag; God laat zich écht niet bedotten!

Het niet leven vanuit genade heeft gevolgen in het gedrag. Een voorbeeld hier van is wereldsgezindheid: dit is een **geestelijke houding**. Het is niet een verkeerd handelen maar het denken op een manier die 'onafhankelijk is van Gods gezichtspunt'. De remedie hiervoor is dat je je denkpatroon moet veranderen; in overeenstemming brengen met het denkpatroon van God. Dan zál je karakter daardoor veranderen. Vriendschap met de wereld (wereldsgezindheid) kan en zal niet zonder gevolgen blijven. Kol. 3:1-3, Jak. 4:4-8. Tegenover de wereldsgezindheid staat "hemelse gezindheid" die resulteert in echte innerlijke vrede, en dat is wat God wil schenken! Als resultaat vanuit het denken vanuit de Bijbel zal er dan een geestelijk evenwicht ontstaan.

De gelovige die (innerlijk) angstig is, zich chronisch zorgen maakt, niet helder kan denken, anderen altijd de schuld geeft, eigenwijs is, negatieve stemmingen laat overheersen, etc. is een **onstabiele gelovige**. De emoties strijden met het denken. Door de emoties gedreven ontstaat er onevenwichtigheid en dit beïnvloed weer het denken etc. In tegenstelling hiermee: Gods genadeplan – en de positieve invloed er van op het denken – leidt tot geestelijke en emotionele stabiliteit!

4 Menselijke gedachten – Goddelijke zienswijze

De mate van kennis van God, door onderricht vanuit de Bijbel kegregen, is bepalend voor de mogelijkheid van de mens om op de juiste manier te denken (en te handelen). Als gelovigen hebben we de opdracht om op een nieuwe manier te gaan denken.

In Kol. 3 lazen we al dat we moeten zoeken naar 'de dingen die boven zijn'. Die dingen kunnen we **alleen vinden in de Bijbel**. We kunnen ze absoluut **niet** vinden via ervaringen, profetieën, visioenen etc. Dat kunnen prachtige "geestelijke ervaringen" zijn waardoor we

ons heel erg goed voelen of leiding krijgen in ons dagelijkse leven – bijvoorbeeld in het nemen van een beslissing, maar **ze leren ons niets over God**, Zijn Genade of Zijn plan! Hij openbaart ons dat namelijk **exclusief** in de Bijbel en in Openbaringen 22 stopt de schriftelijke vastlegging. Met Openbaringen 22:18,19 wordt niet alleen het boek Openbaringen afgesloten – het is het slotstuk de complete Godsopenbaring, van Zijn plan. Feitelijk hebben we genoeg, méér dan genoeg, aan wat er geschreven staat in de Bijbel. Daar kun je een heel mensenleven mee vullen!

Waarom is deze Openbaring van God vastgelegd in de Schrift (Bijbel) en is het onmogelijk dat Hij ook maar iets van Zijn plan zou openbaren via ervaringen, profetieën of visioenen? Het antwoord ligt heel erg voor de hand: zou Hij namelijk 'aanvullende' openbaringen hebben gegeven, dan zou dit betekenen dat de Bijbel niet volledig zou zijn. Dan krijgen we sektarische toestanden. Overigens, alle sekten bestaan bij de gratie van eigen vertalingen van de Bijbel, extra 'openbaringen' die hetzelfde gezag als de Bijbel wordt gegeven, etc. Daarom moet ook alle profetie, uiting, tong, enz. getoetst worden aan de Bijbel, zal er nooit strijdig aan mogen zijn en zal er nooit bóven mogen staan. Maar niet alleen deze dingen, ook een uitleg van de Bijbel – zoals deze studie – mag niet strijdig zijn met de Bijbel. Dit lijkt allemaal héél voor de hand liggend. Maar...

Dat we tegenwoordig duizenden groepen, kerken, sekten, enz. hebben die elkaar ook nog eens te vuur en te zwaard bestrijden is wél te danken aan onjuiste uitlegging, zogenaamde ervaringen, valse profetie, etc. die door de gelovige voor zoete koek zijn geslikt omdat hij of zij... de Bijbel niet kende en het niet getoetst heeft daaraan!

Hoewel ik persoonlijk van mening ben dat visioenen, profetie en dergelijke niet voor de gemeente uit de Heidenen is – maar alleen bestemd om de Joden tot inkeer te brengen – wil ik hierover geen discussie aangaan. Het is wellicht zeer goed mogelijk dat God ook tegenwoordig nog profetieën laat uitspreken in de Gemeente – als Hij dat wil. Hij kán een gelovige een 'ervaring' laten krijgen, Hij kán een visioen geven.

Maar het kan ook allemaal veel minder spectaculair... Persoonlijk heb ik bijvoorbeeld toen ik nog maar 17 jaar was van een voorganger één Bijbeltekst ¹⁾ gekregen. Hij zei eenvoudigweg tegen mij "laten we dit eens leven" en toen we het hadden gelezen: "Die tekst is voor jou". Helemaal geen toestanden, helemaal geen hoogdravende woorden als "dat heb ik van de Heere ontvangen". Helaas overleed hij niet lang daarna. Die tekst heb ik voor in m'n Bijbel geschreven en die is mij tot grote steun geweest in het doen van "geestelijk werk". Het was voor mij, overigens later pas, een bevestiging dat God mij wilde gebruiken met al mijn gebreken en fouten. Maar ik wist ook: dan moest ik die gebreken en fouten óók willen aanpakken!

2 Kor. 10:3-5 toont ons dat we als opdracht hebben om op een nieuwe manier te gaan denken. Dat zal altijd met strijd gepaard gaan. De strijd tussen de zienswijze van de oude mens en de nieuwe mens. Die strijd wordt in de mens zelf, in zijn ziel, uitgestreden. De gelovige kan die strijd winnen door zijn kennis van Gods wil, de gezonde Bijbelse leer en door de toepassing van die leer in zijn leven. Vgl. 2 Tim. 2:15, 1 Joh. 1:9.

Het is dus een kwestie van **belijden** en ons willen **laten reinigen**. Dat is dus een zaak die ook wel eens pijn kan doen! Want sommige dingen van ons oude leven waren nu eenmaal dingen waar we ons misschien wel héél prettig bij voelden. Of, waarvan de satan ons liet geloven dat dat prettige dingen waren....

---

¹⁾ *1TIM. 4:12 (SV) Niemand verachte uw jonkheid, maar zijt een voorbeeld der gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in den geest, in geloof, in reinheid.*

We mogen echter weten dat als we dat oude leven helemaal wegdoen en onze zonden belijden en laten reinigen door God, dat we ons dan vele malen prettiger gaan voelen dan we ooit hebben gedaan! **Dan gaan we leven vanuit genade.**

In de vorige Bijbelstudie (over Rachab) kwam naar voren dat mensen die niet geloven dit vaak als "zwak" bestempelen.. Ze vinden het getuigen van zwakheid als je "een God" nodig hebt. Als je het leven "niet zelf aankunt". Feitelijk leven zij in de éérste zonde: **het zelf willen doen**. Denken dat zij God niet nodig hebben. Het is dé leugen van satan die zij geloven, de leugen dat de mens zelf "als God kan zijn" en zijn eigen boontjes wel kan doppen. Helaas moeten we nu constateren dat we als gelovigen - vaak ongewild - ook nog in diezelfde leugen leven en geloven, met alle gevolgen van dien! Het leidt tot een ongeestelijke ingesteldheid, leven en daden.

De juiste geestelijke ingesteldheid wordt alléén verkregen door het Woord te bestuderen. Door dit te doen leren we, als gelovige, ons te concentreren op Gods zienswijze met als gevolg **geestelijke stabiliteit**. We worden vernieuwd in ons **denken** door studie, kennis en toepassing van de Bijbelse waarheid en wordt ons handelen daardoor overeenstemmig de Bijbelse principes! Rom. 12:2, Ezech. 18:31 ("vernieuwt uw hart en uw geest").

5 Het Menselijk Geweten

Titus 1:10-16

Het menselijke geweten bevindt zich in onze geest, in ons denken. Het is het centrum van waaruit we normen stellen voor onze ziel.

5.1 De Oudsten

In dit gedeelte spreekt Paulus in eerste instantie over de opzieners (oudsten) van de gemeenten. Titus was door Paulus achtergelaten op Kreta om de jonge gemeenten die Paulus had gesticht daar verder op te bouwen, te onderwijzen, enz. Letterlijk: "dat gij in orde zoudt brengen hetgeen nog verbetering behoefde, en dat gij, zoals ik u opdroeg, [...] oudsten zoudt aanstellen" (Titus 1:5). Aan die oudsten worden bepaalde voorwaarden gesteld. Hele eenvoudige voorwaarden eigenlijk (vgl. vrs. 5, 6).

- Onberispelijke mannen – met andere woorden: van onbesproken gedrag;
- Mannen met één vrouw – een heel praktische regel;
- Mannen die gelovige kinderen hebben – hier zien we dat er een zekere **leeftijdseis** is! Het mogen geen vaders van jonge kinderen zijn en de redenen zijn eveneens praktisch van aard (een jonge vader dient tijd aan zijn gezin te besteden!) maar ook geestelijk: een oudste dient een zekere levenservaring te hebben. Als je kinderen hebt kunnen opvoeden in of tot geloof kun je ook een gemeente besturen omdat je ouders met bijv. kinderen kunt leiden maar ook de gemeenteleden zelf die –in veel gevallen- nog kinderen in geloof zijn!

Vervolgens komen er nog een aantal zaken die, als we dat zo lezen, hieruit logischerwijs voortvloeien (niet aanmatigend, niet driftig, niet aan de drank verslaafd, enz).

Daarnaast dient een oudste zich ook te houden aan het betrouwbare Woord en de leer ómdat een oudste op basis van (a) eigen levenswandel en bovenal (b) de gezonde leer de mensen in de gemeente kunnen "vermanen" (onderwijzen).

De reden dat zúlke oudsten nodig waren, en nog steeds zijn, geeft Paulus in het gedeelte wat wij lezen:

- Veel mensen willen van geen tucht (terechtwijzing onder andere) weten;
- Veel mensen zijn 'ijdele praters' en hij noemt daar bij 'vooral die uit de besnijdenis zijn'. Oftewel die mensen die 'uit de traditie stammen'. Hier zit ook een duidelijke link naar onze tijd: in een gemeente moet er gewaakt worden voor mensen die uit "de traditie" stammen en handelen. Niet dat dat per definitie verkeerde mensen zijn, maar het zijn mensen –zoals wij zelf ook weten als we naar ons zelf kijken!- vaak terugvallen op "de kerkelijke traditie" of "kerkelijke leer". Vgl. ook 1 Kor. 8:7 – verkeerde standaarden, *in dit geval afgoderij maar die werd ook door traditie en opvoeding ingegeven*, in ons denken leidt tot wetticisme.;
- Ze mogen en zullen -als goede oudsten- niet het oor lenen aan "Joodse verdichtsels" en zich niet bezighouden met geboden van mensen.

In vers 13 zegt hij: "weerleg hen kortweg" – dus: **voorkom lange discussies**. Zoals ook vers 11 al aangaf "snoer ze de mond". Dat zijn harde woorden, maar ook rechtvaardige woorden én... **het redt de gemeente!** Want: gezever en gezeur, ellenlange discussies om niets, dat **verniet een gemeente**.

Tot slot zegt Paulus hier dat bij deze mensen, die gezonde leiding op basis van het Woord tegenstaan, er sprake is van een **besmet denken en geweten**. Zij belijden wel dat zij God kennen –oftewel: **zij pretenderen Christen te zijn**– maar met hun werken (gedrag, dingen die ze doen) verloochenen zij God omdat ze

- 'verfoeilijke' mensen zijn (dat is: verschrikkelijke mensen).

- Ongehoorzaam zijn;
- "niet deugen voor enig goed werk".

Let wel: we hebben het hier dus over mensen die **pretenderen Christen te zijn, pretenderen God te kennen**. Hoewel het dus in eerste instantie gaat over de oudsten in de gemeenten, zien we dus daarbij ook iets over de leden van de gemeente; en dat is een beeld dat niet bepaald positief stemt!

5.2 Een zieke gemeente

In de krant las ik recent dat uit een enquête van het CNV bleek dat in veel bedrijven diefstal, fraude, wangedrag etc. aan de orde van de dag is. Het bleek dat veel werknemers met tijd smokkelen, kopieën maken op kosten van de baas, geld en goederen achterover drukken, enz. Maar, wat bleek ook? Dat dit **vooral** voorkwam in bedrijven waar de directie of management zélf ook corrupt was! De hele sfeer raakte verziekt vanuit het directieteam van dit soort bedrijven. Zo zie je dit ook in de gemeente: is de leiding van een plaatselijke gemeente **ongeestelijk, immoreel of incapabel**, niet in het Woord onderlegd, etc. dan zal dit op korte of lange termijn ook resulteren in gemeenteleden die soortgelijk gedrag gaan vertonen omdat de leiding in deze gemeenten hun eigen gezag ondermijnd! Daarmee is er een zieke, verrote, sfeer ontstaan en zal de gemeente uiteindelijk te gronde worden gericht.

In ons denken, onze geest, huist ons geweten. We zien hier in Titus dat dit geweten **besmet is door allerlei zondig denken én gedrag**. Dit wordt veroorzaakt doordat deze mensen **niet** leven vanuit genade. Helaas is het soms zeer moeilijk te onderscheiden. Mensen kunnen vreselijk "geestvervuld" lijken, heel aardig zijn, goede praters, enz. Dingen waar we mogelijk tegenop kijken als mensen. Maar van binnen kan de zaak goed 'verrot' zijn!

Kijken we naar de criteria die Paulus geeft voor een goede opziener (= oudste) in de gemeente dan zien we ook dat de criteria die hij geeft ook helemaal niet zijn dat iemand 'geestvervuld' of 'een geweldig spreker' of 'zeer gestudeerd' etc. moet zijn. Wat Paulus opdraagt is te zoeken naar mensen die in staat zijn een groep mensen, de Gemeente, te besturen! Feitelijk is een oudste niet meer, maar uiteraard zeker niet minder, dan een goede "geestelijke manager", **bekwame bestuurders**. Het zijn mensen met een **rein geweten, een zuiver denken, gestoeld op Gods Woord**: de Bijbel (Titus 1:5, 6). Daarbij dienen ze over voldoende tijd en levenservaring te beschikken en niet de zorg te hebben voor een jong of groot gezin. **Deze mensen kunnen en moeten de gemeente tot voorbeeld zijn.**

De kiem voor een ongezonde, ongeestelijke, gemeente wordt gelegd in de raad van oudsten, de mensen die de gemeente besturen. Als dit gewetenloze mensen zijn, mensen die niet de juiste geestelijke ingesteldheid hebben – dan is de gemeente reddeloos verloren.

We hebben hier lang bij stilgestaan omdat naar mijn mening hieruit heel erg duidelijk wordt waarom het zo slecht gaat in veel, helaas ook evangelische, gemeenten. Let wel! Ik wil niet **exclusief** de schuld gaan leggen bij de oudsten of leiders van een gemeente ingeval van een verziekte, ongeestelijke, gemeente. Er kunnen ook heel veel andere oorzaken zijn. Maar dit is helaas wel een (hoofd)oorzaak die we vaak zien.

6 Meer over het geweten..

Romeinen 2:14-16, Romeinen 9:1

- het geweten is vanuit het denken;
- de gelovige die een relatie met God heeft, **heeft een geweten dat werkt vanuit de Goddelijke zienswijze**;
- het wordt (door denken, begrijpen én toepassen) gestuurd vanuit Bijbels onderricht;
- het geweten stelt standaarden om God te dienen (vgl. 2 Tim. 1:3).

1 Korinthe 10:24-33

- hoe meer de gelovige steunt op gezond Bijbels onderwijs, hoe sterker zijn geweten hem leidt in het vraagstuk over wet en vrijheid;
- als een anders geweten zwak is, houd daar dan rekening mee. We zijn vrij, maar niet tot elke prijs en zeker niet als we onze vrijheid gebruiken om anderen te beschadigen in hun geweten (vgl. vrs 31, 32). Integendeel: geef niemand aanstoot – zodat anderen **door je gedrag** (!!) behouden kunnen worden;
- een anders geweten oftewel zijn eigen morele standaarden kunnen niet ónze maatstaf zijn. Met andere woorden: een ander kan ons de wet niet opleggen (vrs 29). Wij zijn vrij, maar toch gebonden: door Gods Woord (vrs 26).

6.1 Gods Zienswijze: Zijn Geest in ons!

Romeinen 7:4-6.

Het menselijke denken dient vervangen te worden door Gods zienswijze – we zagen dat zonet al even. Dit kan alleen doordat men zich (of: wij ons!) laat vervullen met en leiden door de Heilige Geest en door onderwijs vanuit de Bijbel waar niet alleen naar geluisterd wordt, maar dat ook **toegepast wordt!!**

Paulus leert hier dat we in plaats van dood **dóór** de wet, dood **vóór** de wet zijn, door (het Lichaam van) Christus! Daarmee zijn wij **Zijn** eigendom geworden en vrij van de wet, traditie, kerkelijk of traditioneel denken, etc;

Hij laat zien dat we:

- a. toen we ongelovigen waren, geleid werden door zondige hartstochten. Echte zielsmensen die deden wat in ons opkwam. Waardoor we de dood verdienden (dood **dóór** de wet die immers veroordeelde!);
- b. Nu dood **vóór** de wet zijn omdat in een "nieuwe staat des Geestes" zijn.

Die "nieuwe staat des Geestes" betekent niet anders dan dat ons denken totaal veranderd is, vernieuwd is. Waardoor ons handelen veranderd. Waardoor we "ons geweten weer laten spreken" oftewel: luisteren naar de Heilige Geest.

Romeinen 8:5-9

- De tegenstelling tussen de twee soorten mensen die er zijn wordt nu heel duidelijk, met name de reden waarom er een tegenstelling is: de ene leeft "naar het vlees" oftewel het leven zonder God, de ander leeft "in de Geest". Dat wil zeggen: God is in de gelovige komen wonen door hem Zijn Geest – de Heilige Geest – te geven.
- De gezindheid van de Geest (wat de Geest wil of doet) is **leven** en **vrede**. Het moment dat een mens gelovig wordt is ook het moment dat de dood hem of haar niet meer raakt; de dood wordt dan heel anders beleefd – het is het moment waarbij wij van het aardse naar het hemelse gaan in plaats van het moment waar wij –letterlijk- doodsbang voor moeten zijn...

- De gezindheid van het vlees (wat de mens wil of doet) is **vijandschap tegen God**. We weten waar dit begon (Gen. 3) en wat het einde er van is: de dood.

Romeinen 8:10-17

- Wie Christus in zich heeft, heeft dan wel een dood lichaam (immers: het sterf op een zekere dag – vanaf de geboorte dragen we de dood al in ons) maar.. **de geest van de gelovige is levend!**
- Als we die **levende geest hebben** zal op een dag ook God onze sterfelijke lichamen levend maken!
- Door die geest roepen wij: "Abba" wat betekent: Vader!
- Door die geest weten wij dat wij kinderen van God zijn;
- Zijn wij kinderen van God dan zijn wij ook erfgenamen (vgl. Rom. 7:1-4).

Waarom is dit belangrijk? Want dit weten we toch allemaal wel? Het belang zit voor wat betreft deze studie hier in: we moeten **vervuld zijn met de Heilige Geest om kinderen van God te zijn**. Helaas is hierover in bepaalde kringen een heel eigen theologie of leer ontstaan, welke naar mijn persoonlijke mening onhoudbaar is omdat deze is gebaseerd op een aantal uitzonderingssituaties en omdat de Bijbel hier heel duidelijk in is. Omdat deze theologie er is, zijn wij ook erg bang vaak om dit soort termen in de mond te nemen. Naar mijn mening is dit niet nodig.

In Handelingen 3:19 lezen we dat het moment dat we tot berouw en bekering komen de zonden 'uitgedeld' worden oftewel: vanaf dat moment ben je een kind van God. En we hebben net gelezen dat je alléén een kind van God kunt zijn als Gods Geest in je woont... In Handelingen 2:38 zegt Petrus het onomwonden: bekeert u, laat u dopen en gij zult de Heilige Geest ontvangen.

Zodra we dus werkelijk tot verbreking komen, bekering van onze boze weg, **komt Gods Geest in ons wonen** en zijn wij daarmee 'geestvervulde mensen'. Dát is wat Hij wil. Want alleen dán kan Hij ons eeuwig leven geven. En alléén dan kan Hij –door Zijn Geest- in ons werken. Ons overtuigen van zonde, ons helpen een nieuwe levenswandel te beginnen, etc.

Zodra de mens tot bekering is gekomen wordt het menselijk denken daardoor vervangen door Gods zienswijze. Dit gaat niet vanzelf. Zoals we al eerder zagen is het noodzakelijk –om te groeien in geloof- om vanuit de Bijbel onderricht te ontvangen. Door zelfstudie, prediking, etc. Als we bereid zijn ons leven naar de Bijbelse principes in te richten, zal dit leiden tot een goed geweten en opbouw van de mens. Vgl. 1 Tim. 1:5, 1 Tim. 1:9, 1 Tim. 3:9.

Uiteindelijk resulteert dit alles in het volgende (voor de gelovige):

- Overwinning, kracht en geestelijke stabiliteit (vgl. 2 Tim. 2:7)
- Volmaakte innerlijke vrede, zelfs in tijd van zorg of bezorgdheid (Phil. 4:6, 7)

6.2 Denken vanuit genade

Romeinen 8:29, Galaten 5:16-22.

De volwassen gelovige denkt vanuit Genade. Dat is wat Rachab deed. Dat is wat alle geloofshelden deden. Dat is de houding van en in overeenstemming met de 'geest van Christus'. Het leven en de persoonlijkheid van een wedergeboren Christen wordt gekenmerkt door verschillende eigenschappen die we terugvinden in het leven van de Here Jezus.

Daarom is iemand die volwassen is geworden in het geloof te herkennen aan:

- Liefde;
- Blijdschap;

- Vrede;
- Vriendelijkheid;
- Zachtmoedigheid;
- Vergevingsgezindheid;
- Etc!!

Helaas zien we in deze tijd heel andere gelovigen, met name in de personen die ons 'voorgaan', degenen die we als 'leidende broeders' beschouwden. Als gelovigen zijn we op zoek naar antwoorden. We leven in hele spannende tijden. Vandaag staat Irak in brand, morgen een ander land.. ? En wat gebeurt er met Israël? We zoeken naar antwoorden. We willen weten hoe het in de nabije toekomst verder gaat. De mensen die vroeger echter hele dikke boeken volschreven over het profetische woord zijn nu de grote miljoenen achterna gegaan en schrijven science-fiction boeken met een Bijbels geurtje en verkopen miljoenen exemplaren... ze voeren rechtszaken over de filmrechten en vergeten degenen die het nodig hebben zuiver onderricht te geven. Andere lopen obscure gebedsgenezers uit Afrika achterna..

Het is nagenoeg onmogelijk geworden op dit moment te duiden wat er morgen gebeuren gaat. De mensen waarvan wij dachten dat ze het konden houden angstvallig hun mond. Ik wil hen niet veroordelen, maar stel wel vast dat zij niet de leiders waren die zij toch eigenlijk pretendeerden te zijn of leken te zijn.

Wij zijn daarom teruggeworpen op onszelf. Maar dat is eigenlijk helemaal niet zo verkeerd.

Als een ander altijd maar je voedsel voorkauwt, leer je nooit zelf te eten.

Voor ons –als gelovige- staat er wat mij betreft maar één ding te doen: Christus Jezus (na)volgen, Zijn woord bestuderen en anderen tot Hem leiden.

Hij vraagt ons niet om de toekomst te voorspellen: die is in Zijn hand. Hij vraagt ons Hem te vertrouwen en alle volken tot Zijn discipelen te maken. Dat kan alleen als wij de juiste geestelijke instelling hebben en ons werkelijk laten verbreken.